

РЕШЕНИЕ

№ 18539

гр. София, 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело №
20221110134116 по описа за 2022 година

Ищецът „Д....“ АД е предявил срещу ответника ЗАД „О...” АД
обективно съединени осъдителни иски (съобразно допуснатото изменение
на предявените иски в проведеното на 11.10.2023 г. открито съдебно
заседание по делото) с правно основание чл. 411 КЗ за заплащане на сумата от
1 264.00 лв., ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата
на завеждане на исковата молба до пълното изплащане на сумата, и с правно
основание чл.86, ал.1 от ЗЗД за заплащане на сумата от 73.00 лв.,
представляваща мораторна лихва за периода от 29.11.2021 г. до 24.06.2022 г.
Претендира направените по делото разноски.

Ищецът твърди, че във връзка с реализирано на 01.12.2020 г. пътно-
транспортно произшествие (ПТП) в гр. София, е изплатил сумата от 1 810.44
лв., представляваща застрахователно обезщетение за ремонтване на щетите
по товарен автомобил с марка „Ивеко 35С14Г” с рег. № ..., застрахован по
имуществена застраховка – „Каско” при „Д....“ АД, със застрахователна
полица № 0320200131016896, валидна към момента на застрахователното
събитие, и е направил разноски по неговото определяне в размер на 15.00 лв.

Поддържа, че ответникът е обезпечил гражданската отговорност (ГО)
на виновния за ПТП-то водач, управлявал товарен автомобил с марка „Рено

Маскот” с рег. № .... Ищецът твърди, че след извършеното плащане по имуществената застраховка се е суброгира в правата на застрахования и претендира сумата от 1 264.00 лв., представляваща дължимо от ответника застрахователно обезщетение.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК, ответникът ЗАД „О...” АД е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявения иск по размер. Заявява, че претендираният размер на застрахователното обезщетение е прекомерен, както и че е изплатило извънсъдебно на ищеца сумата от 561.44 лв. по процесната щета. Претендира разноски.

*Съдът, като прецени **относимите** доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:*

При тези твърдения на ищеца възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на три материални предпоставки 1. наличието на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца, като застрахователят по имущественото застраховане да е изплатил застрахователно обезщетение за настъпилото увреждане на застрахованата вещ; 2. за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата - чл.45, ал. 1 от ЗЗД, т.е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение; и 3. към момента на настъпване на ПТП между делинквента и ответника да е съществувало действително правоотношение по застраховка „гражданска отговорност”.

С определение от 17.08.2023 г., в което е обективиран изготвения по делото писмен доклад съдът по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК е **приел** за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните обстоятелствата, че водачът, управлявал товарен автомобил с марка „Рено Маскот” с рег. № ..., е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност” с ответното дружество, със срок на действие, обхващащ датата на настъпване на пътно – транспортното произшествие, както и че за отстраняване на щетите по товарен автомобил с марка „Ивеко 35C14Г” с регистрационен № ..., настъпили във връзка с реализирано на 01.12.2020 г. ПТП, ищецът е заплатил сума в размер на 1 810.44 лв.

Спорният по делото въпрос е само за размера на обезщетението за имуществените вреди. В този аспект от заключението на изслушаната и

приета по делото САВТЕ, което заключение настоящият състав намира за компетентно и обективно дадено се установява, че щетите по товарен автомобил с марка „Ивеко 35С14Г” с рег. № ... са в причинно следствена връзка с процесното ПТП, както и че стойността на щетата по пазарни цени е в размер на 1 843.84 лв. По отношение на спорния между страните въпрос за обема на причинените на ищеца имуществени вреди за размера на дължимото обезщетение съдът намира, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието.

В постановените по реда на чл. 290 ГПК решение № 79 от 2.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 156/2009 г., I т. о: „Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно доказвания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност“; решение № 6 от 2.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 293/2010 г., I т. о.: „Обезщетенето по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Нормата на чл. 208, ал.3 КЗ във връзка с чл. 203, ал.2 КЗ във връзка с ал.4 КЗ, изрично урежда, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество/ ал.2/, т.е по пазарната му стойност. (в този смисъл и в Решение № 115 от 9.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 627/2008 г., II т. о., ТК и Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК)

За пълнота следва да се посочи и, че при съдебно предявена претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие - чл. 208, ал.3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице (в този смисъл Решение

№ 52/10 г., гр.д.№ 652/09 г., I ТО).

При така установените факти съдът приема, че са налице всички материални предпоставки ищецът да встъпи в правата на увредения срещу прекия причинител на увреждането, респ. срещу застрахователя по договор за застраховка „гражданска отговорност“ до размера на вредата към деня на настъпването на събитието - **арг. чл. 411 от КЗ.**

По отношение на спорния между страните въпрос за обема на причинените на ищеца имуществени вреди за размера на дължимото обезщетение съдът намира, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Ето защо дължимото обезщетение следва да се определи на база средни пазарни към датата на ПТП-то цени без коефициент на овехтяване, тъй като в противен случай, ако се отчита овехтяването, определеното обезщетение би било под размера на вредата и застрахованият не би получил равностойно обезщетение, а такова на по-ниска стойност и в този смисъл обезщетението не би било равно на размера на вредата, какъвто е законно регламентирания му размер. Имайки предвид, че от кредитираното от съда заключение по приетата САВТЕ се установи, че имуществените вреди причинени на товарен автомобил с марка „Ивеко 35С14Г“ с рег. № ... в следствие на процесното ПТП по пазарни цени са в размер на 1 843.84 лв., и с оглед обстоятелството, че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на сумата от 1 810.44 лв. и е направил разноси по неговото определяне в размер на сумата от 15.00 лв., а ответникът е заплатил на ищеца извънсъдебно сумата от 561.44 лв., което обстоятелство не е спорно между страните, то искът е основателен и доказан за пълния предявен от 1 264.00 лв.

Като законна последица от уважаване на главния иск следва да бъде присъдена и законната лихва върху уважения размер, считано от подаването на исковата молба – 24.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

По иска с правно основание чл. 86 ал. 1 от ЗЗД.

Искът за заплащане на мораторна лихва върху главницата е основателен. Според чл. 86, ал. 1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Денят на забавата се определя съобразно правилата на чл. 84 ЗЗД. Съгласно тези правила при срочно задължение длъжникът изпада в

забава след изтичането на срока, а ако задължението е без срок за изпълнение – от деня, в който бъде поканен от кредитора. В случаите на чл. 411 КЗ вземането е изискуемо от деня на заплащане на застрахователното обезщетение. Датата на изискуемостта обаче в случая не е равнозначна на дата на забавата. Предвид липсата на установен срок за изпълнение на задължението на ответника, за да изпадне същият в забава е било необходимо да му бъде отправена покана от страна на ищеца по смисъла на чл. 84, ал. 2 ЗЗД. В конкретния случай такава покана е била отправена по процесната щета на 28.10.2021 г., което се установява от представеното по делото писмо от ищеца и известие за неговото доставяне (лист 28-29 по делото). Предвид изложеното и с оглед предвидения в разпоредбата на чл. 412, ал.3 краен 30-дневен срок за изпълнение, то ответникът е изпаднал в забава на 29.11.2021 г., като за претендиращия периода на забавата от 29.11.2021 г. до 24.06.2022 г. размерът на дължимата мораторна лихва върху главницата в размер на уважената ѝ част от 1 264.00 лв., изчислен с помощта на компютърна програма, с която разполага съдът за изчисляване на лихви, възлиза на 73.00 лв., поради искът следва да се уважи до пълния предявен размер.

Относно разноските по производството.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и сторените от него и своевременно поискани разноски по делото в размер на 600.56 лв., представляващи сбора от заплатената държавна такса, възнаграждение за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, *съдът*

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „О.“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „.....“ №7, ет.5, да заплати на „Д....“ АД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, ..., на основание чл. 411 КЗ, във вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 1 264.00 лв., представляваща неизплатено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка, образувана при „Д....“ АД по щета № 210750619, ведно със законната лихва върху сумата от предявяването на исковата молба – 24.06.2022 г. до окончателното ѝ

изплащане, и сумата от **73.00 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 29.11.2021 г. до 24.06.2022 г.

ОСЪЖДА ЗАД „О..” АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „.....” №7, ет.5, **да заплати на „Д....” АД**, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, ..., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **сумата от 600.56 лв.**, представляваща разноси по делото пред СРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____